

жане те, че карасе съ нѣкого, или упивася, или безчинбе: тогава дѣженъ си ти съ кротко слово да мѣ напомнешъ, защо то онъ (съ това) разгнѣвава Бога, прави соблазнъ, съ той соблазнъ развалява ближнаго си.

Д. Всички те отъ малаго до голѣмаго, како да е възможно почесто да ги совѣтѣвашъ, задѣ бы имали они молитва (всекога) въ уматъ и во уста та си (гдѣ ли да бѣдатъ) въ домовѣ те, на нѣтъ и при работы те си: и ако не знае нѣкой дрѣги молитвы, требва да знае поне (баремъ) оваа кратка та: „Господи помилуй!“ Да имъ казѣвашъ и за онаа, защо то съ това могатъ да се предѣчатъ отъ всекаковъ грѣхъ.

Е. Такожде на всички те отъ малаго и до голѣмаго, на мъжка страна и женска, да укоренявашъ въ сѣрдца та имъ съ часто то подтвержденіе: защо то богъ е единъ токмо, въ кого то се нахоуди ксичко наше благополучіе: и защо то нашъ Спаситель единъ токмо Исусъ Христосъ естъ, Кой то спасава насъ отъ грѣхатъ, отъ діавола и отъ вѣчна та смръть.

С. Да напоминашъ колко то можно почесто на родители те, задѣбы нехранѣвали